

Bestyrelsen er udpeget af den tidligere Regering, og Reglerne for Autorisation er givet af denne Bestyrelse og under den daværende Ministers Ansvar, denne Autorisation, som fremdeles staar ved Magt. Jeg har efter at at have overtaget disse Sager selvfølgelig søgt at komme til Klarhed over de Principper, efter hvilke man er gaaet frem, men har ikke ment, da Sagen nu skulde frem til Behandling, at der var Anledning til at føre dette Spørgsmaal frem til en Afgørelse, før Sagen kom for i Rigsdagen. Det vil, hvis en Udvidelse af Loven bliver vedtaget og en Udvidelse af Bestyrelsen iværksættes, være rimeligt, saaledes som det er forudsat ved Lovforslagets § 1, at Spørgsmaalet om Autorisation af handlende til at drive Valutahandel paa ny underkastes en Prøvelse, og at de Principper, efter hvilke man er gaaet frem, underkastes en Bedømmelse af den udvidede Bestyrelse, i hvilken Repræsentanter for hele Erhvervslivet saa vil faa Lejlighed til baade at stifte Bekendtskab med de Principper, der har været raadende, og til at udtale sig om eventuelle andre Fremgangsmaader.

Jeg har ikke fundet det rimeligt, hverken i Lovforslaget eller under de Forhandlinger, der er ført i det andet høje Ting, at komme ind paa en Omtale af, hvilke Varer det i særlig Grad paa-trænger sig som ønskeligt at gribe ind overfor, da det jo, som alle vil forstaa, kan afstedkomme forskellige Ubehageligheder og Vanskeligheder og ikke mindst kan medføre, at visse Kredse kaster sig over Varegrupper og iværksætter den saakaldte Hamstring — hvis der overhovedet er noget Ønske om at komme frem ad regulær Vej, maa vel alle være interesseret i, at der ikke sker noget saadant —, men det er i Lovforslagets § 2 i høj Grad overladt til Erhvervenes Repræsentanter og et af Rigsdagen nedsat Udvalg, for saa vidt der er Tale om Begrænsning af Indførsel af Varer af Luksuskarakter, at skønne over alle Forhold. Det er en Selvfølge, at i saadanne Tilfælde vil alle de Oplysninger, der kan fremskaffes, blive bragt til Veje for den paagældende Bestyrelse og det paagældende Rigsdagsudvalg, og det er min Overbevisning, at Erhvervenes Repræsentanter, som vel er interesseret i den lettest mulige Adgang til at drive Erhverv, ogsaa vil forstaa deres Interesse i at afpasse Hensynet hertil med Hensynet til at faa den sikrest mulige Basis for Erhvervsvirksomheden. Det kan jo ikke nægtes, at for Erhvervslivet har den svingende

Valuta været i høj Grad faretruende og ulykkebringende i mangfoldige Tilfælde, og det maa derfor anses for at være i høj Grad i de bymæssige Erhvervs Interesse at faa en Stabilisering iværksat i den Udstrækning, man mener det maatte være muligt.

Med Hensyn til Prisforholdene er det jo ofte sagt, at naar man begrænser Indførselen af en Vare, vil der være Anledning til at følge Prisbevægelsen med Opmærksomhed, og der er ogsaa givet den nødvendige Beføjelse til eventuelt at skride ind med Hensyn til Prisansættelse. Men jeg vil dog ikke undlade at nævne, at det er min Tro ud fra de Erfaringer, vi har fra den kortvarige Importregulering, der iværksattes for to Industrier, Fodtøj og Cigarer, at man er i Stand til at naa ret vidt i Retning af Sikring mod Prisforhøjelse ved Aftaler med Erhvervene, naar der overhovedet skal handles paa Basis af en Lovgivning som den, her er Tale om, og jeg vil derfor ogsaa her udtale det Ønske og den Tro, at det maa være muligt, i alt Fald i vid Udstrækning, at komme igennem Spørgsmaalet om Priserne ved venskabelige Forhandlinger og Aftaler med de Erhvervsorganisationer, som er i Stand til at optræde for de paagældende Varegrupper.

Der er vel ingen Tvivl om, at den Valutacentral, som blev oprettet, og paa Grundlag af hvilken jeg altsaa foreslaar at bygge de Udvidelser, som maa anses for ønskelige, har bidraget til at skabe større Ro paa Valutamarkedet, end der var tidligere. Naturligvis har ogsaa det, at Spørgsmaalet om en Valutaplan kastedes frem, umiddelbart før vi gik til Valg, hvoraf fulgte, at dette Spørgsmaal blev gjort til Genstand for megen Forhandling under Valgkampen, og at disse Valg nu er overstaaet, bidraget til at tilvejebringe den Ro, som for Valutahandelen og Erhvervslivet sikkert er særdeles ønskelig. Men det er ikke blot min, men ogsaa mange andres Tro, at man ikke tør slaa sig til Ro med, at denne forholdsvis Ro paa Valutamarkedet er en blivende og sikker Ting, som vi nu kan regne med, lige saa lidt som jeg tør nære den Overbevisning, at Valutaen med de meget faa og ringe Foranstaltninger, der er iværksat, skulde være stabiliseret paa en saadan Maade, som Erhvervslivet og Publikum i Almindelighed maa ønske det. Jeg tror, og det har jeg faaet bekræftet ved Samraad med de forskellige Institutioner, som det var naturligt at føre Samraad med angaaende denne Sag, at der fremdeles